

מפעולות הארגון

בדיקת צהבת לתינוקות בבית
במכשיר זהה לבית החולים

עריכת ברית מילה לתינוקות.
ומבוגרים בחדרי ניתוח
בישראל ובמדינת חבר העמים

ניתן להשיג את הספרים
"סדר ליל הברית"
"פניני הברית"
"תפילות ומנהגים לברית"

משרד "ברית אבות"
רחוב דברי חיים 6 ביתר עילית
טלפון: 025022814

עריכת ברית מילה
לתינוקות ומבוגרים
בחדרי ניתוח
בארץ ובעולם

עלון ברית אבות פרפראות וסיפורים לברית מילה לפי סדר הפרשיות פרשת מטות מסעי תשפ"ג

מהספר פניני הברית

פרשת מטות

ואלה מסעי - על פי השם

מסופר על ר' מרדכי פרוגמנסקי ז"ל שנסע ברכבת עם יהודי שהיה מוהל ודיברו בלימוד, ומתוך שהיו שקועים בלימודם פיספסו את התחנה שהיו צריכים לרדת, המוהל אמר אוי טעינו, לא ירדנו בתחנה הדרושה לנו, הרגיעו ר' מרדכי על פי הפסוק, מה מצעדי גבר כוננו, יהודי לעולם אינו טועה, והסביר שאצל הגר נאמר ותלך ותתה, וביארו המפרשים, שחזרה לגילולי בית אביה, כי אצל גוים שייך לטעות ומה עושה במקום זה, ולכן מסבירים שאין לה יותר השגחה פרטית ויש טעויות, אבל ליהודי יש כוונה ומטרה לכל מקום שמגיע, והטעויות הם השגחה פרטית, כשהגיעו לתחנה הבאה צעק להם יהודי מקומי, האם יש אתכם מוהל? היום יום השמיני לבני ואין כאן מוהל ובקשתי והתחננתי מהקדוש ברוך הוא שישלח לנו מוהל, פנה ר' מרדכי למוהל, נו, יהודי לעולם אינו טועה.

פרשתינו מתחילה אלה מסעי בני ישראל ודרשו רשומות, אלה מסעי גימטריא על פי ה'. אנחנו רואים עין בעין במסעותינו בעולם למול יהודים השגחה פרטית מופלאה. באחת הנסיעות לאוקראינה, בישיבה במטוס ליד יהודי מבוגר בגיל 54 שחזר לביתו, דיברנו על מטרת נסיעתנו, והשתכנע לעבור ברית, ואכן מיד כשהגענו ליעדינו הוא הצטרף וקיים את המצוה בשמחה, וכמה פעמים קרה שבדיוק ביום שהגענו לאוקראינה לקיים מצות מילה, הגיעו יהודים ממקומות אחרים לבית כנסת לדברים אחרים וזכינו למול גם אותם, ובפעם אחרת שכבר היינו בשדה התעופה וקיבלנו הודעה שהטיסה נדחתה למספר שעות ובזמן ההמתנה החליט עוד יהודי להכנס בבריתו של אברהם אבינו, ועוד סיפורים רבים ומרגשים בזמן הנכון שרואים ממש את ההשגחה פרטית שמכוונת את צעדינו.

יהי רצון שנוכה לראות תמיד את ההשגחה פרטית המלווה אותנו ונוכה לקדש שם שמים בכל פניוטינו. המוהל הרב אהרן יוסף קרמר

וישלח אותם משה וגו' אותם ואת פנחס. (לא ו) במדרש תנחומא למה שלח לפנחס אמר מי שהתחיל במצוה חייב לגומרה, הוא השיב את חמתי הוא יגמור מצותי, ויש לדקדק למה עבר משה על דברי השי"ת הלא הקדוש ברוך הוא אמר לו נקום נקמת המדינים. משמע שיעשה בעצמו ואף אם נאמר שלוחו של אדם כמותו מכל מקום הלא כבר מצינו במלחמת עמלק שנאמר וידי משה כבדים. פירש רש"י בשביל שנתעצל במצוה ומינה אחר תחתיו נתייקרו ידיו, ואם כן כאן שמינה גם כן אחר תחתיו למה לא מצינו לו שום עונש, ואין לומר לפי שנתגדל במדין וכמשל שמשלו רז"ל בירא דשתית מינה לא תשדי בה קלא, דאם כן למה לא צוה לו הקדוש ברוך הוא בעצמו שלא ילך הוא מן הטעם הזה, וקושיא זו אי אפשר להולמו בדרך פשט אם לא כשנאמר שנקמה זו במדין היתה על הזנות שהזנו את ישראל וגרמו משיכת הערלה והעדר המילה ומצינו שגם משה חטא במצות המילה שהרי כשנתרשל במילת אלעזר בנו באו אף וחימה לבולעו, ואם כן איך יבא הוא ליקח נקמה מן החוטאים במילה והרי יאמרו לו טול קורה בין עיניך, ואף על פי כן צוה לו הקדוש ברוך הוא לילך הוא בעצמו כי כבר מחל לו הקדוש ברוך הוא אותו עון ומשה לרוב ענוה שבו היה בוש על כל פנים לילך בעצמו ואמר אף על פי שהקדוש ברוך הוא התיר לי מכל מקום ראוי לי לחוש לאותו חטא והיה בוש כמו שמצינו באהרן שהיה בוש לקרב לגבי מזבח שלא יזכר לו עון העגל אף על פי שכבר נמחל לו אותו עון כמו שפירש"י פרשת שמיני לפיכך צוה לפנחס שהוא התחיל ליקח נקמת המילה והוא יגמור, ויכול להיות שזה כוונת רז"ל בירא דשתית מינה מיא, כלומר שגם משה חטא במילה ושתה כוס התרעלה בערלת בנו ממים זדונים היצה"ר לא תשדי ביה קלא ליקח נקמה מחוטאים אחר אשר גם הוא שתה בכוס זה כמותם וק"ל: (עוללות אפרים)

בברכה אומרים על כן בשכר זאת אל חי חלקנו צורנו צוה להציל, הוא מיותר דהוה ליה למימר אל חי חלקנו הציל וכו', גם צריך ביאור ביותר הך למען בריתו אשר שם בבשרינו כי הוא מיותר לגמרי שהרי כבר התחיל ואמר על כן בשכר דהיינו למען מצות מילה אם כן למה חוזר וכופל בסופו למען בריתו אשר שם בבשרינו, ונראה דהנה (בגמרא גיטין נז:) איתא מעשה בד' מאות ילדים וכו' חנה ושבעת בניה וכו' ועליהם הכתוב אומר כי עליך הורגנו כל היום. ריב"ל אמר זו מילה שניתנה בשמיני, והקשה החתם סופר בשלמא על מעשה דד' מאות ילדים וחנה ושבעת בניה שפיר נופל לשון עליך הורגנו כל היום אבל על מילה הרי בעינינו ראינו כמה אלפים נימולים בכל שנה ושנה ואין שום פגע רע כי אם יש קצת חשש סכנה באמת אסור למולו ואיך נאמר על זה כי עליך הורגנו כל היום, ונראה כי כוונתם איננה על סכנת המילה עצמה בעתה בזמן המולו בשר ערלתו כי אם על הסכנה העצומה אשר תצמיח ממנה בימים הבאים, הלא נודע כי רבת צרונני מנעורי בכל דור ודור עומדים עלינו לכלותינו הרג וטבח באש ובמים ואף בעת אשר הרפו מאתנו ושבתו צרות כאלה על כל פנים שררו דתות תוצאות מכלל האזרחים לישא כל הכתף חתיכה ממראה ירוק, לא נתננו לקנות נחלה, סגרו לפנינו כמה מיני משא ומתן והרחיקו אותנו מכל מנוי מדיני וכדומה רבות כאלה, וכל זה באתנו בסיבת המילה שנכנסנו בבריתו של אברהם אבינו לשמור תורתנו הקדושה כי אם חס ושלוש נכנסנו בדתם לא היינו נפגעים מכל צרות האלה, וכדאיתא במדרש רבה פרשת מטות לתת נקמת ה' במדין. אמר משה רבונו של עולם אם היינו ערלים לא היו שונאים אותנו ואין רודפים אחרינו אלא בשביל תורה ומצות שנתת לנו, ומעתה כל אב כשמל את בנו מביאו לידי סכנת אויבים ומטיל עליו צרות רבות המיועדות לבא עליו משונאי ישראל וממילא נכון מאד לדרוש על המילה כי עליך הורגנו כל היום. ושני הדרשות אחת הנה כי אותן ד' מאות ילדים וחנה וז' בניה לא היו באים לידי כך אם לא היו נימולים: (מבשר צדק)

כל דבר אשר יבא באש. (לא כג) במדרש רבה (בראשית מח) לעתיד לבוא אברהם יושב על פתחי גיהנם ואינו מניח אדם מהול מישראל לירד לתוכה. ובתנחומא (לך לך כ) אבל הכופרים פושעי ישראל וכו' נופלים לגיהנם, ע"כ. הענין, כתיב (במדבר לא) כל דבר אשר יבוא באש וגוי תעבירו במים. כי על ידי האש נבלע הבלוע בתוך תוכו של הכלי על כן צריך הגעלה ולא ליבון להוציא הבלוע מתוך תוכו ודבר שלא בא באש אם כן הבלוע רק מלמעלה לא בתוכו ויורד על ידי מים, ולעומת זה הוא גם כן באדם דאם העבירות הן רק מלמעלה ואינן נבלעות בתוכו יכולין להסירן על ידי הדחה במים בעלמא, מה שאין כן אם נבלעות בתוך תוכו צריכין ליבון בגיהנם. ובמדרש רבה (סה) משל לקוץ וקרח שהיו עומדים על שפת הגורן עלה המוץ בקוץ ונסתבך בשערו, עלה המוץ בקרח ונתן ידו על ראשו והעבירו, כך עשו הרשע מתלכלך בעוונות וכו' אבל יעקב מתלכלך בעוונות ובא יום הכפורים ויש לו במה יכפר, ע"כ. הרי שבישראלים לא נכנסים העוונות בתוכם רק הם מלמעלה אך כשלא נימול, על ידי אמצעות הערלה נכנסים העוונות לתוך תוכו, ועל כן אין לו טהרה רק בגיהנם, אבל כשנימול בהדחה בעלמא סגי ליי, וזה שיושב אברהם על פתחי גיהנם ואינו מניח לנימול ליכנס, כי מטהרו ומדיחו במימי החסד שבו, והבן: (שם משמואל פרשת לך לך)

גדרות צאן נבנה למקננו פה וערים לטפנו. (לב טז) כתיב (תהלים קיט) שש אנכי על אמרתך. זו מצות מילה כמוצא שלל רב. אם נולד אדם בן זכר ישמח לב אבותיו ובפרט ביום המילה מצוה שעושין אותה בשמחה, והנה באמת יש לדאוג פן לא ילך הבן בדרך טוב ואז טוב שלא נברא כמו שאמר אברהם אבינו אם עתיד אני להוליד בן ולהכעיסך מוטב ואנוכי הולך עירי. וזו הענין במדרש בפרשה זאת, לב חכם לימינו זה משה, ולב כסיל לשמאלו אלו בני ראובן ובני גד שחיבבו ממונם יותר מן הנפשות ואומרים למשה גדרות צאן נבנה למקננו פה ואחר כך ערים לטפנו. כי אמרו למה נדאג על בנינו מי יודע אם ילכו בדרך טובים ונטו דעתם ולבם לשמאל שלא יעלו יפה ועל ידי כן חיבבו ממונם יותר אמר להם משה אינו כך אלא בנו לכם ערים לטפכם ואחר כך גדרות לצאנכם. כי לב חכם נוטה לימינו אם ישתדל האב להדריך בתורה וביראה בודאי יצליח וראוי להקדימם לממונם, וכן על ידי מצות מילה שמכשיר הבן מיד בהיותו בן שמונת ימים להכנס תחת כנפי השכינה ומצפה שילך בדרך טובים עושה בשמחה ובששון כמוצא שלל רב שתקונו בטוח שיצלח כן יצפה האדם שעל ידי השתדלותו יעשה פרי תנובה: (דרשות רבי יונה צבי)

וישב טפנו בערי המבצר מפני יושבי הארץ לא נשוב אל בתינו עד התנחל בני ישראל איש נחלתו. (לב יז-יח) מפני יושבי הארץ לא. ר"ת מילה, ר"ל לפי שעוד לא מלו הטף, כדכתיב (יהושע) כי כל העם הילודים במדבר לא מלו. על כן היו יראים מיושבי הארץ: (טהרת יום טוב)

פרשת מסעי

ויכתוב משה את מוצאיהם למסעיהם. (לג ב) ילמדנו רבינו מי שהוא נרדף מן הגויים ומן הלסטים מהו שיחלל את השבת, כך שנו רבותינו הנרדף מן הגויים ומן הלסטים מחלל את השבת ומציל את נפשו, שכן אנו מוצאין בדוד, כשבקש שאול להרגו, ברח ונמלט.....ומנין שפקוח נפש דוחה את השבת דכתיב (ויקרא יח) ושמרתם את חקתי ואת משפטי אשר יעשה אותם האדם וחי בהם. ולא שימות בהם, וכתוב במילה, (שם יב) וביום השמיני ימול וגו'. ימול ואפילו בשבת, והלא דברים קל וחומר, ומה מילה שהוא אחד מרמ"ח איברים שבאדם, דוחה את השבת, כל גופו של אדם על אחת כמה וכמה: (תנחומא)

ומה מילה שהיא אחד מאבריו של אדם דוחה השבת וכו'. איכא למידק מאי קל וחומר, דלמא שאני מילה דנכרתו עליה י"ג בריתות, אי נמי משום דאית בה כרת בגדול, וכדפריך (יבמות ה:) תירצו בתוספות, דהכא הכי פירושו, ומה מילה שאינה אלא לקיום מצוה יחידית באבר אחד מאבריו של אדם דוחה את השבת, קל וחומר לפקוח נפש שהוא לקיום כל המצות שישמור ויעשה כל המצות: (רשב"א שבת קלב.)

למסעיהם על פי ה'. ס"ת מילה, לרמז כי רק ישראל אשר שמרו בריתם הם נסעו על פי ה' בעמוד ענן אבל הערב רב שלא שמרו בריתם היה הענן פולטם: (טהרת יום טוב)

רמה לעיני כל ישראל. (לג ג) סופי תיבות מילה, לומר בזכות המילה יצאו: (ש"ך על התורה)

ממחרת הפסח יצאו בני ישראל. רמז שנגאלו בזכות דם פסח ודם מילה, כי דם פסח רמז באמרו, ממחרת הפסח יצאו. ולמה לו להזכיר הפסח, היה לו להזכיר בחמשה עשר יצאו, אלא לומר שיצאו למחרתו של יום חמשה עשר בזכות הפסח שהקריבו בלילה, ודם מילה, באומרו יצאו בני ישראל ביד רמה לעיני כל מצרים. לומר אף על פי כן יצאו ביד רמה, בחיל ובכח, רמז לדבר במה שאמר, רמה לעיני כל מצרים. סוף תיבות מילה, לומר אדרבה שהמילה גרמה להם ההתרוממות ושרמה קרנם בה' לעיני כל מצרים שראו המצרים ולא היה בהם כח למחות בישראל, לכך סמך לומר ומצרים מקברים וגו'. לומר שאלו פירשו למיתה וישראל פירשו לחיים, כי במילה נאמר ואומר לך בדמך חיי: (עוללות אפרים)

ממחרת הפסח יצאו בני ישראל ביד רמה לעיני כל מצרים. ס"ת מילה דהנה עם בני ישראל האמינו בה כנאמר (שמות ד) ויאמן העם. והגם כי היו להם ד' דברים שלא שינו את שמם וכו' אולם מצות ממשיות לא היה להם ונתן להם השי"ת טרם יציאתם ממצרים מצות פסח ומילה להשתעשע בהם לזה אמר ממחרת הפסח. שעשו אתמול את הקרבן פסח ומילה כרמוז בהס"ת באלו שני דברים יצאו כנאמר (יחזקאל מ) ואומר לך בדמך חיי זה דם פסח ודם מילה: (מעשה אבות)

וידבר ה' וגו' צו את בני ישראל וגו' כי אתם באים אל הארץ כנען. (לד ב) ילמדנו רבינו עד שלא נכנסו ישראל לארץ כיצד היו מברכין על המזון, כך שנו רבותינו, עד שלא נכנסו ישראל לארץ לא היו מברכין אלא ברכה אחת הזן את הכל, משנכנסו לארץ התקינו שיהיו מברכים על הארץ ועל המזון, משחרבה ירושלים הוסיפו בונה ירושלים, ומשנקברו הרוגי ביתר הוסיפו הטוב והמטיב, הטוב שלא הסריתו והמטיב שנתנו לקבורה, ואין לך חביב מכולן יותר מברכת על הארץ ועל המזון, שכך אמרו חכמינו זכרונם לברכה, כל מי שלא הזכיר בברכת המזון על הארץ ועל המזון, ארץ חמדה ברית (ועל בריתך שחתמת בבשרינו) ותורה חיים ומזון, לא יצא יד חובתו (תנחומא)

והיה לכם פאת נגב ממדבר צן על ידי אדום והיה לכם. (לד ג) על ידי אדום והיה. ס"ת מילה, עיין מדרש בראשית (פרשה מו) שאמר הקדוש ברוך הוא לאברהם אם מקיימין בניך מצות מילה יהיו נכסין לארץ ואם לאו: (טהרת יום טוב)

זה יהיה להם מגרשי הערים. (לה ה) ר"ת מילה, לפי שהלויים שמרו בריתם ועל כן הבדילם ה' מן כלל ישראל ונתנו להם ערים לשבת ומגרשיהם לכל צרכיהם: (טהרת יום טוב)

והקריאתם לכם ערים ערי מקלט תהיינה לכם. (לה יא) ויש לומר עוד על פי מה שהגיד כבוד קדושת אבי אדומו"ר זצ"ל"ה בהא דבש"ס (מגילה יד). מ"ח נביאים עמדו לישראל ולא פחתו ולא הותירו על מה שכתוב בתורה חוץ ממקרא מגילה, והגיד הטעם בזה דהנה בתנא דבי אליהו שמנין מ"ח נביאים מקבילים למ"ח ערי הלויים, ביאור הדברים כמו רוצח שאיבד חיותו משיג חיים באמצעות ערי הלויים, ומכל מקום כשיצא משם כרגע איבד חיותו ולגואל הדם מותר להורגו, והטעם מפני שאין חיותו מחמת עצמו אלא מפאת זולתו, על כן אין לו קיום אלא בשעת מעשה, וכדוגמא זו הנביאים שהתנבאו לישראל אף שבשעת הנבואה התעוררו ישראל מאד לקול הנבואה, מכל מקום לא היה להתעוררות קיום באשר לא היתה מחמת עצמו, ומטעם זה עצמו לא נשארה מהם מצוה קבועה לדורות חוץ ממקרא מגילה שהסרת הטבעת החזירתם למוטב יותר מכל הנביאים כבש"ס שם, והיינו שעל ידי הסרת הטבעת התעוררו בכח עצמותם, על כן נשאר מזה לקיים מצוה לדורות וימי הפורים לא יעברו מתוך היהודים וגו'. וזה עצמו היה נצחון נגד עשו וזרעו וכמו שמובא בתנא דבי אליהו שכל זמן שיצחק היה קיים החזיקו במצות מילה כיון שמת הפרו ברית, אבל ישראל החזיקו וכו', כי עשו אפילו מעט טוב שהיה בו לא היה מחמת עצמו על כן לא היה לו קיום, וישראל הם בעצמותם טוב על כן יש להם קיום, עד כאן תורף דבריו: (שם משמואל פרשת תצוה)

ימי הילולא של צדיקים בשבוע זה

הגאון ר' נתן נטע ב"ר משה הנובר (סידור שערי ציון) הי"ד זיע"א. תמ"ג.	יום ראשון כ' תמוז
הרה"ק ר' שמעון שלמה בהרה"ק ר' מרדכי מאליק זצ"ל. תרנ"ז.	
הרה"ק ר' אליעזר בהרה"ק ר' ברוך מסערט ויז'ניץ (חכמת אליעזר) זצ"ל. תשע"ה.	
הגאון ר' אליהו ב"ר משה מוורמייזא (ר' אליהו בעל שם, מח"ס אדרת אליהו) זיע"א. שצ"ו.	יום שני כ"א תמוז
הרה"ק ר' אברהם מתתיהו בהרה"ק ר' מנחם נחום משטעפינעשט זצ"ל. תרצ"ג.	
הרה"ק ר' שלמה ב"ר מאיר מקארלין זצ"ל. תקנ"ב.	יום שלישי כ"ב תמוז
הרה"ק ר' דוד בהרה"ק ר' מנחם מנדל מקאצק זצ"ל. תרל"ג.	
הגאון ר' משה ב"ר יעקב קורדובירו (הרמ"ק) זיע"א. ש"ל.	יום רביעי כ"ג תמוז
הרה"ק ר' מאיר ב"ר שמואל מאפטא (אור לשמים) זיע"א. תקפ"ז.	ערש"ק כ"ה תמוז
הרה"ק ר' סיני מז'מיגראד בהרה"ק ר' ברוך מגארליץ זצ"ל. תש"א.	שב"ק כ"ו תמוז

סיפורים מבעל ההילולא הרה"ק ר' שלמה מקארלין זי"ע ומעלת אבי הבן ביום הברית

מחילת עוונות למשתתפים בברית: נאמר לי משם קדוש ישראל...מורנו הרב שלמה מקארלין זכר צדיק לברכה לחיי העולם הבא ה' יקום דמו, שאמר בשם המדרש, בשעה שאמר הקדוש ברוך הוא לאליהו שיצטרך להיות בכל מילה שבישראל, אמר אליהו אתה ידעת שאני מקנא לשמך יתברך, הנה אם יהיה הבעל ברית בעל עבירה לא אוכל לסבול להיות שם, והבטיחו ה' יתברך שיכפר להבעל ברית, ואז יהיה ריקן מעבירות, והשיב עוד אפשר יהיה המוהל בעל עבירה, הבטיחו ה' יתברך שיכפר גם לו, השיב עוד אפשר יהיו הקהל העומדים שם בעלי עבירות ולא אוכל לסבול, הבטיחו ה' יתברך שיכפר לכלל הקהל כן שמעתי שיצאו הדברים מפי הקדוש הנזכר לעיל, ונראה לי, שזה מרומז בפנחס הוא אליהו, תחת אשר קנא לאלקיו ויכפר על בני ישראל, כי הואיל ומדתו קנאה, והוצרך להיות אצל כל ברית ולא יוכל לסבול, על ידי זה גורם הכפרה לישראל, כי הוצרך ה' יתברך להבטיחו כן נראה לי: (אגרא דפרקא לבעל הבני יששכר)

ממלאין כל משאלות בעל ברית: הרה"ק ר' אורי מסטרעליסק זיע"א אמר בשם רבו הרה"ק ר' שלמה מקארלין זצלה"ה הי"ד, מי שיזכה השי"ת לעשות איזה שמחה של מצוה, כגון ברית מילה או נישואין לבניו וכדומה, אז פותחין לו כל ההיכלות וממלאין כל משאלותיו ולהשיג את כל ההשגות: (אמרי קודש)

אבי הבן סרסור ומקבל שכר סרסרותו: מכתב ששלח האמרי אמת לבנו הרה"ח מוה"ר יצחק ז"ל, ב"ה ב' ואתחנן תרס"ח- אהובי בני היקר מ' יצחק שי', הנני כותב לך שנית ברכת מזל טוב תזכה להכניס את בנך שיחיה בבריתו של אברהם אבינו עליו השלום ולגדלו לכל טוב ויהיה רפואה שלימה לבני ביתו כלתי תחיה ותתחזק ותתרפא, בטח כמוני כמורך חפצתי להיות על הברית אבל מה' מצעדי גבר וכו' ואשמח מרחוק גם כן, ובטח אתה יודע כי יום זה מכובד מכל הימים ותוכל ביום זה לקבל עליך עול מלכות שמים שלימה כי זקנינו אברהם אבינו עליו השלום עומד ומסייע בו ביום למי שקורא להקדוש ברוך הוא אדון, שאבי הבן הוא הסרסור להכניסו בבריתו והסרסור משכיל מקבל שכר סרסרותו. כה דברי אביך הדורש שלומך ושלוש כל השמחים בשמחתך, אברהם מרדכי אלטר: (ליקוטי יהודה)

חשיבות אבי הבן כמקריב על גבי המזבח: בעיירה חמעלניק היה איש רע מעללים מסור ומלשין שהציק והרע לבני עירו ללא מעצור, רב הסבל אשר הסב האיש לבני הקהלה עתיקת היומין, החליטו החסידים למסור את דינו של המסור לרבנו החוזה מלובלין, כתבו בפתקא את כל מעלליו וביקשו מהרבי שיתפלל עליו, בהגישם את הפתקא ציפו כי הרבי יקללו והנה הרבי התחיל לשבח ולפארו גדול הוא האיש הרי פניו מאירים ככהן העומד על גבי המזבח ומקריב קרבנות, התפלאו החסידים לשמע דברי הרבי והחלו בעל פה מתארים בפרוטרוט את רוע מעלליו ופשעיו, ראוי הוא למיתה משונה טענו החסידים, קרא שוב הרבי את הפתקא וחזר על דבריו הראשונים יצאו החסידים ולבם בל עמם היה הדבר בעיניהם כפליאה נשגבה אף על פי כן החליטו החסידים לחזור ולהגיש פתקא גם בשעת הפרידה, אך הסתכל הרבי בפתקא החל לגדף ולחרף את המלשין שדינו כדין מורידין ולא מעלין, ויהי הדבר עוד יותר לפלא בעיני החסידים כשחזרו החסידים לביתם נודע להם שבפעם הראשונה כאשר שמו את הפתקא הכניס המוסר את בנו בבריתו של אברהם אבינו שעל זה אמרו חז"ל שדומה למקריב קרבן על גבי המזבח ואותו מסור לא הוציא שנתו: (החוזה מלובלין)

הקליפה בטלה ביום המילה: מובא בספר פרי ישע אהרן מרבינו ר' אהרן מקרלין זי"ע, אמר, יש קליפה שאי אפשר להכניעו רק על ידי מצות מילה כדי להכניסו בבריתו של אברהם אבינו, ובספר סגולות ישראל הביא, שמעתי שיש קליפה אחת אשר שום אדם אין יכול לבטלה רק אבי הבן ביום מילת בנו, לכן ראוי הוא שיאמר אבי הבן ביום המילה אלו הדברים, שזאת הקליפה אשר אין יכול לבטלה רק הבעל ברית ביום המילה תהיה בטלה:

בעת שמחה בעת בקשה כשצריך ישועה
היו שותפים במצוות המילה
ליהודים "מבוגרים" עולי חבר העמים
שהבריתות נעשים בהדרי ניתוח,
עלות כל ברית 3600 שקלים לשלם לחדר הניתוח
ובזכות זה תראו נחת מכל יוצאי חלציתכם, אמן.

לעילוי נשמת ר' יעקב צבי ב"ר יצחק מאניס הולצמן ז"ל

ברית אבות: רחוב דברי חיים 6 ת.ד. 3044 ביתר עילית טלפון: 025022814
ניתן לתרום בנדריים פלוס על שם ברית אבות